

the **B**
RO
KEN
PITC
HER

5—

27

M 20
a 22
y

EN:

A crucial meeting at a bank, negotiating over the foreclosure of a family home in Larnaka, Cyprus in 2019 is reenacted in a film. The foreclosure is one of many on the island, a result of the amended legislation as part of the MoU agreement between Cyprus and the Troika (EC, ECB and IMF). Inspired by Abbas Kiarostami's film „First Case - Second Case“ (1979, Iran), the film of the bank meeting is shown to people from various backgrounds who are asked to respond to the question: „In your opinion what should the bank employees do?“. The filmed responses encompass perspectives of people from different interest groups in Cyprus and beyond, including housing rights activists in Barcelona, Berlin and Beirut, persons who share similar fates, public figures, lawyers, economists and artists contextualising debt and tributes in relation to the micro-and macro effects of colonial history. The resulting two-part film is presented in a modular form either as a film for screenings or as an installation together with the walkable scene's set that functions as an exhibition space.

The plot at the bank was reenacted after memory protocols of the affected family and their lawyer. A group of actors enacted the dialogue in a filmed improvisation. The bank room was produced collaboratively with artists and artisans based in Cyprus. The items in the room take their cue from the memory of the family but depart from a functional depiction and become artworks in their own right. The collaboration with the contributing artists departed from a workshop at Thkio Ppallies where the larger context of the bank meeting was unpacked.

The approach of the entire production is one of collaboration as a practice of collectivity. In a similar approach, the script and dialogues were developed collaboratively in workshops with actors who reenacted the bank meeting for the film. The selection of respondents traces personal connections, friendships and expertise shared in and over various communities. Screenings in public spaces in Cyprus and the upcoming touring in the Levant and Europe, allow neighbourhoods and beyond to collectively debate the macro-and micro-histories of debt.

EA:

Μια κρίσιμη συνάντηση σε μια τράπεζα κατά την οποία διαπραγματεύεται η εκποίηση μιας οικογενειακής κατοικίας στη Λάρνακα, το 2019, αποδίδεται σε ταινία. Η εκποίηση είναι μία από τις πολλές στο νησί, και αποτελεί αντίκτυπο της τροποποιημένης νομοθεσίας στο πλαίσιο της συμφωνίας του μνημονίου μεταξύ Κύπρου και Τρόικας (ΕΚ, ΕΚΤ και ΔΝΤ). Εμπνευσμένη από την ταινία του Abbas Kiarostami „First Case - Second Case“ (1979, Ιράν), η αναπαράσταση προβάλλεται σε άτομα από ομάδες διαφορετικών υποβάθρων που καλούνται να απαντήσουν στην ερώτηση: «Κατά την άποψη σας τι πρέπει να κάνουν οι υπάλληλοι της τράπεζας;» Οι απαντήσεις που παρουσιάζονται συναψίζονται οπτικές από την Κύπρο και αλλού, συμπεριλαμβανομένων ακτιβιστών για το δικαίωμα στη στέγαση, ατόμων με αντίστοιχες εμπειρίες,

πολιτικών προσώπων, δικηγόρων, οικονομολόγων και καλλιτεχνών που συγκειμενοθετούν την έννοια του χρέους σε σχέση με τις μικρές και ευρείας κλίμακας συνέπειες της αποικιακής ιστορίας. Η ταινία που αποτελείται από δύο μέρη παρουσιάζεται είτε ως προβολή είτε ως εγκατάσταση με το πλατό που λειτουργεί ως εκθεσιακός χώρος.

Η πλοκή της συνάντησης αναπαριστάται μέσα από πρωτόκολλα μνήμης της οικογένειας και του δικηγόρου τους. Η ομάδα ηθοποιών υποδύεται τον διάλογο σε έναν κινηματογραφημένο αυτοσχεδιασμό. Ο χώρος της τράπεζας παράχθηκε σε συνεργασία με καλλιτέχνες και τεχνίτες με έδρα την Κύπρο. Τα αντικείμενα στο δωμάτιο αντλούν έμπνευση από τη μνήμη της οικογένειας, αλλά ξεφεύγουν από μια λειτουργική απεικόνιση και γίνονται έργα τέχνης. Η συνεργασία με τους συμμετέχοντες καλλιτέχνες άρχισε από ένα εργαστήριο στις Θκιο Ππαλλίες όπου ξεδιπλώθηκε το ευρύτερο πλαίσιο του πρότζεκτ. Η προσέγγιση της παραγωγής στο σύνολο της χαρακτηρίζεται από συνεργασία, ως πρακτική συλλογικότητας. Με παρόμοια προσέγγιση, το σενάριο και οι διάλογοι αναπτύχθηκαν από κοινού σε εργαστήρια με τους ηθοποιούς που ερμήνευσαν τη συνάντηση της τράπεζας για την ταινία. Συνάμα, η επιλογή ανταποκριθέντων ιχνηλατεί προσωπικές διασυνδέσεις, φιλίες και πραγματογνωμοσύνη σε παλυάριθμες κοινότητες. Οι προβολές σε δημόσιους χώρους και η έκθεση στην Κύπρο, όπως και η μεταφορά του πρότζεκτ στη Λεβαντίνη και την Ευρώπη, ενεργοποιούν συλλογικές συζητήσεις γύρω από τις μακρο- και μικρο-ιστορίες του χρέους σε γειτονικές χώρες και παρατέρα.

*Is this the real life?
Is this just fantasy?
Caught in a landslide,
no escape from reality**

When push comes to shove, objects speak up. As witnesses, allies, or portals they reveal affective sublayers concealed by pretenses of neutrality. Listen carefully and a phone left charging might activate its tymbals – the modified membranes located in its abdomen – producing a piercing high decibel ζ - ζ - ζ - ζ 'click' sound. An invisible hand peeks in behind closed blinds, closely observing with a scopophilic market gaze, jacking off with the other. *Yes*, voluntary trades in a free market produce unintentional and widespread benefits. *Yes*, these benefits are greater than those of a regulated, planned economy. *Yes yes yeees!* In tune, the bank employees' folder contains speculative architectural plans for a housing system accommodating homeowners amongst the gods, informed by a prison maze on the moon *EUROPA EUROPA!* Even the sunlight encroaching in from that little window with a faint parliamentary smile is filtered with interests. While the ready-

to-assemble *TRÜMMERKIND* "children of the ruins" siege machine approaches rapidly, its battering ram embellished with femme décor, ready to invade gracefully. Is this some kinda sick joke? Stricken by *SRS* (Sick Room Syndrome) – an unidentified illness that may be related to imperceptible vibrations coming from the AC – speculation bubbles bursting to inflation, cutting across and recombining scales of magnitude, to refocus the overarching structure of capital in its individuated form. Perhaps a throat lozenge might help. Reach into the table's inflamed ulcerous protrusion and help yourself. Momentarily appease your conscience from the allostatic load of guilt weighing down upon your immune system, concretely, by the very earth you speculate for profit. Oh and watch your step, lest you trip and find yourself accidentally impaled by the free standing coat rack. Grate, grind, hustle or go home and take your fancy knitted garments with you. But before

you go, enjoy the dreamy photo of a baby Mouflon. A kind reminder of our values here at the Bank, in support of the prey *cough cough* I meant the *youth* of Cyprus.

Peter Eramian

**Bohemian Rhapsody*

time that matters

Having colonised debates of all scales, debt has become one of the core concepts in modern understandings of economics to the extent that it almost needs no introduction.¹ From sovereign debt to mortgages, student loans, bills or even non-monetary arrangements of debt, such as prison time,² debt has infiltrated into everyday life and elevated to a social fact.³

In Cyprus, an indebted man⁴ – the indebted homeowner, a subject who was reconstructed in austerity, was reinvented under in the disguise of an infamous bank holiday.

Faced with a severe stalemate, Cyprus submitted a request for stability support to the President of the Eurogroup on 25 June 2012. Following almost a year of extensive negotiations and political controversies, the terms of the agreement were announced to the Cypriot government on 16 March by the Eurogroup. A bank holiday was declared.

Eventually, with striking speed, on 25 March 2013, against the imminent threat of the *disorderly bankruptcy* of the island's economy, Cyprus accepted the terms set by the Eurogroup. The events crystallised in a Memorandum of Understanding (MoU) between Cyprus and the Troika, setting the key parameters for a macroeconomic adjustment programme, addressing Cyprus's financial sector, fiscal consolidation, structural reforms and privatisation. Importantly, the envisioned stability had to be achieved *fast* and this was to materialise through the island's established institutions.

Then emerged the modernised *insolvency and foreclosure* regimes, as part of the MoU's focus on *express* management of the unacceptable number of the island's non-performing loans (NPLs). Hence, within a tight and risk-burdened timeframe, the Insolvency Framework and the foreclosure laws were adopted in March 2015, through the island's very own law-making institutions and instruments.

This is a highly technical *and fast-paced framework that bore the responsibility to stabilise* Cyprus's NPL portfolio but at the same time left primary residences exposed to a novel interaction among

international, national, and private spheres. As this framework offers no legal distinction between primary residences and other types of property, it requires an unusual positioning of one's lens in order to determine and observe the indebted homeowner. Whereas the economic reform project unfolds on large-scale mediums, the protection project – that is, the one involving the protection of the primary residence, unfolds in tight walls and cavities.

One such cavity, is the *interval* between two distinct moments, two separate temporal locations: the moment the loan turns non-performing and the moment the property (primary residence or otherwise) is foreclosed by auction. These are boundaries to a peculiar interval. Two black beats enclosing a grey gap.⁵ Fix these temporal locations in the mass, upon all NPLs and you get the rhythm of the mortgage crisis, repurposing its processes to achieve the well-desired economic reform. Stand in the interval with an indebted homeowner and experience the collision of the mechanical repetition of the cycles of capitalist production with the home's circadian rhythms, its slow, unified and forward moving temporalities.

In this interval, therefore, the indebted homeowner must train to perceive rhythms that are exterior to their sphere. For the indebted homeowner is, unlike the internally displaced who stands caught in what Bourdieu calls "empty time," powerless to grasp the present and therefore unable to control the future.⁶ The indebted homeowner must activate oneself and in the absence of legal protection, must intensify their movements to purposefully fall within a *safety net*. Individual plans, negotiations with credit institutions, applications for partial relief, the appeal to an Insolvency Consultant, the chase of legal advice, the burden of retrieving a notable set of evidence, the struggle for an interim suspension of the foreclosure once scheduled, the assistance of the Financial Ombudsman, one-off governmental schemes or, even, political narratives stating that there is not going to be any sale of primary residence in Cyprus,⁷ are all able to transform this interval into a "highly eventful state".⁸ This is an eventful state in the absence of an arena, a

space, made for the indebted homeowner. It is an eventful state in the space where the struggle of synchronisation between individual, national and European scales unfolds.

The practical inability of the mechanisms in place to divide time in predictable and comprehensible legal periods allows for all sorts of collateral activities to become directly associated with the ways in which people form or refuse to form their strategies. The interval then constitutes a substantial part of the process of economisation,⁹ where the individual is called to navigate through a maze of provisions, economic realities, the potency of social movements, the weight of political promises and different evaluations of the level of threat. The orientation itself is time-making as it reflects the potential transformation of vulnerable and powerless individuals into subjects that assume the responsibility for fencing their property: they engage in risk analysis and self-assessment through the plethora of complex eligibility criteria for the ever-changing and circumstantial *safety nets* of the primary residence – of their home which is associated with an NPL.

Their movement in the interval is an act of synthesising diverse genres and at the same time foregrounding the scaffolding of the protection project itself. Their movement is an induced rebellion against the performance of cliché societal imagination, in particular, the imagination of conserving a form of geometry through time.¹⁰ It is works *with* time, rather than against it. "The thing about working with time, instead of against it [...] is that it is not wasted. Even pain counts."¹¹ For their workings to matter, they must result in the disentanglement of temporal interdependence among the individual, national, and international realms. There must be a break in the chain of time – workers, implementors and keepers. To matter, the indebted homeowner's scaffolding must be constructing an arena for the protection of primary residence, or else, once removed it will only leave behind bullet holes on tight walls, at best making tunnels for healthy financial rays to pass from the outside.

Maya Athanadou

¹ Holly High, “Re-reading the Potlatch in a Time of Crisis: Debt and the Distinctions that matter 1,” *Social Anthropology* 20, no. 4 (2012), 363–379, p. 363.

² Miranda Joseph, *Debt to Society: Accounting for Life Under Capitalism* (University of Minnesota Press, 2014).

³ Paul Langley, “The Performance of Liquidity in the Subprime Mortgage Crisis,” *New Political Economy* 15, no. 1 (2010), pp. 71–89; Maurizio Lazzarato, *The Making of the Indebted Man: An Essay on the Neoliberal Condition* (Los Angeles: MIT Press, 2012) or M. Mauss, “The Gift: Forms and Functions of Exchange in Archaic Societies. Societies,” [1966].

⁴ Lazzarato 2012 (see note 3); Maurizio Lazzarato, *Signs and Machines: Capitalism and the Production of Subjectivity*, trans. Joshua David Jordan Semiotext (Los Angeles: MIT Press, 2014).

⁵ Vladimir Vladimirovich Nabokov, *Ada, or Ardor; a family chronicle* (New York: McGraw-Hill, 1969), p. 572.

⁶ “The real ambition to control the future varies with the real power to control that future, which means first of all having a grasp on the present itself”. Pierre Bourdieu, quoted in Roger Zetter, “Labelling Refugees: Forming and Transforming a Bureaucratic Identity”, 39–62, p. 60.

⁷ Averof Neofytou, the president of the liberal-conservative right party DISY, said in January 2016: “There is not going to be any sale of primary residence in Cyprus. End of story. Let’s not create insecurity on this issue”.

⁸ Lisa Adkins, “Out of Work Or Out of Time? Rethinking Labor After the Financial Crisis,” *South Atlantic Quarterly* 111, no. 4 (2012), pp. 621–641.

⁹ See Koray Çalıřkan and Michel Callon, “Economization, Part 1: Shifting Attention from the Economy Towards Processes of Economization,” *Economy and Society* 38, no. 3 (2009), pp. 369–398.

¹⁰ Pottage and Mundy, *Law, Anthropology, and the Constitution of the Social: Making Persons and Things* (Cambridge University Press, 2009), pp. 2, 50.

¹¹ Ursula K. Le Guin, *The Dispossessed* (New York: Harper and Row, 1974).

Έχοντας εποικίσει συζητήσεις κάθε κλίμακας, η έννοια του χρέους κατέχει πια καίρια θέση στις αντιλήψεις περί οικονομικών, έτσι που στις μέρες μας δεν χρειάζεται κάποια εισαγωγή. Από δημόσια χρέη σε υποθηκεύσεις, μαθητικά δάνεια, λογαριασμούς ή και μη-χρηματικές διευθετήσεις, όπως η φυλάκιση, το χρέος έχει διεισδύσει στην καθημερινότητά μας και έχει αναχθεί σε κοινωνικό γεγονός.

Στην Κύπρο ένα χρεωμένο άτομο – ο χρεωμένος ιδιοκτήτης κατοικίας, είναι ένα υποκείμενο που αναδιαμορφώθηκε μέσα από τη λιτότητα και αναδομήθηκε υπό την πρόφαση μιας τραπεζικής αργίας.

Αντιμέτωπη με σοβαρό αδιέξοδο, η Κύπρος υπέβαλε αίτηση για στήριξη σταθερότητας στον Πρόεδρο του Ευροgroup στις 25 Ιουνίου του 2012. Έπειτα από εκτεταμένες διαπραγματεύσεις και πολιτικές αντιπαραθέσεις, στις 16 Μαρτίου, το Ευροgroup ανακοίνωσε τους όρους της συμφωνίας στην Κυπριακή Κυβέρνηση. Ανακηρύχθηκε τραπεζική αργία.

Εν τέλει, με εντυπωσιακή ταχύτητα, στις 25 Μαρτίου 2013, αντιμέτωπη με την άμεση απειλή της *άτακτης χρεωκοπίας* της οικονομίας του νησιού, η Κύπρος αποδέχτηκε τους όρους που είχαν τεθεί από το Ευροgroup. Τα γεγονότα αποκρυσταλλώθηκαν σε ένα Μνημόνιο Συναντίληψης (ΜΣ) μεταξύ της Κύπρου και της Τρόικα, στο οποίο διατυπώθηκαν οι βασικές παράμετροι ενός προγράμματος μακροοικονομικής προσαρμογής, το οποίο θα έδινε λύσεις στον χρηματοπιστωτικό τομέα της Κύπρου, θα έφερνε δημοσιονομική εξυγίανση, διαθρωτικές μεταρρυθμίσεις και ιδιωτικοποιήσεις. Είναι σημαντικό ότι η προβλεπόμενη σταθερότητα χρειάζόταν επέλθει *άμεσα* και αυτό θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί μέσα από τα καθιερωμένα όργανα της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Τότε αναπτύχθηκαν τα εκουγχρονισμένα καθεστώτα *αφερεγγυότητας* και *κατασχέσεως* στο πλαίσιο της επικέντρωσης του ΜΣ στην *ταχεία* διαχείριση του απαράδεκτου αριθμού μη εξυπηρετούμενων δανείων (ΜΕΔ) στο νησί. Έτσι, στα πλαίσια ενός στενού και επιβαρυνμένου με ρίσκα χρονοδιαγράμματος, το Πλαίσιο Αφερεγγυότητας και η νομοθεσία για τις κατασχέσεις θεσπίστηκαν τον Μάρτιο του 2015, μέσω των νομοπαρασκευαστικών θεσμικών οργάνων και εργαλείων του νησιού.

Πρόκειται για ένα άκρως τεχνικό, ταχέως εξελισσόμενο πλαίσιο το οποίο και είχε την ευθύνη για τη σταθεροποίηση του χαρτοφυλακίου των ΜΕΔ στην Κύπρο. Ωστόσο, την ίδια ώρα άφηνε τις πρώτες κατοικίες εκτεθειμένες σε μια νεοφανή αλληλεπίδραση της διεθνούς, της κρατικής και της ιδιωτικής σφαίρας. Δίχως να παρέχει νομικό διαχωρισμό μεταξύ πρώτων κατοικιών και άλλων μορφών ιδιοκτησίας, αυτό το πλαίσιο προϋποθέτει τη λήψη μιας ασυνήθιστης οπτικής γωνίας για τον προσδιορισμό και την παρατήρηση του χρεωμένου ιδιοκτήτη κατοικίας. Ενώ λοιπόν το πρότζεκτ των οικονομικών μεταρρυθμίσεων αναπτύσσεται με τη χρήση μέσων μεγάλης κλίμακας, το πρότζεκτ της προστασίας – συγκεκριμένα της προστασίας της πρώτης κατοικίας, αναπτύσσεται σε συμπαγή τείχη και κοιλότητες.

Μια τέτοια κοιλότητα αποτελεί το *ενδιάμεσο* ανάμεσα σε δύο διακριτές στιγμές, δύο ανεξάρτητες χρονικές τοποθεσίες: είναι η στιγμή που το δάνειο μετατρέπεται σε μη εξυπηρετούμενο και η στιγμή που γίνεται κατάσχεση της ιδιοκτησίας (είτε πρόκειται για πρώτη κατοικία είτε όχι) μέσω δημοπρασίας. Πρόκειται για τα όρια ενός ιδιότυπου ενδιάμεσου. Δύο μαύροι παλμοί που περιβάλλουν ένα γκρι κενό. Καθόρισε αυτές τις χρονικές τοποθεσίες στο σύνολό τους, σε όλα τα ΜΕΔ για να βρει τον ρυθμό της κρίσης των ενυπόθηκων δανείων να μεταβάλλει τους σκοπούς του ως προς την επίτευξη της επιθυμητής οικονομικής μεταρρύθμισης. Στάσου στο ενδιάμεσο δίπλα σ' έναν χρεωμένο ιδιοκτήτη κατοικίας και βίωσε τη σύγκρουση της μηχανικής επανάληψης των κύκλων της καπιταλιστικής παραγωγής, με τους κερκαδιανούς ρυθμούς του σπιτιού, με τις αργές, ενοποιημένες και κινούμενες προς τα εμπρός χρονικότητές του.

Επομένως, σε αυτό το ενδιάμεσο, ο χρεωμένος ιδιοκτήτης πρέπει να εκπαιδευτεί για να αντιλαμβάνεται τους ρυθμούς που βρίσκονται εκτός της δικής του σφαίρας. Καθώς ο χρεωμένος ιδιοκτήτης κατοικίας διαφέρει από τον εσωτερικά εκτοπισμένο, ο οποίος σύμφωνα με τον Bourdieu βρίσκεται παγιδευμένος σε «κενό χρόνο», αδυνατεί να κατανοήσει το παρόν και ως εκ τούτου είναι ανήμπορος να ελέγξει το μέλλον. Ο χρεωμένος ιδιοκτήτης κατοικίας πρέπει να ενεργοποιηθεί και, δεδομένης της απουσίας νομικής προστασίας, να εντατικοποιήσει τις κινήσεις του για

να πέσει στοχευμένα σε κάποιο *δίκτυο προστασίας*. Εξατομικευμένα σχέδια, διαπραγματεύσεις με πιστωτικά ιδρύματα, αιτήσεις για μερική απαλλαγή, η προσφυγή σε κάποιο Σύμβουλο Αφερεγγυότητας, το κυνήγι της νομικής συμβουλής, το βάρος της ανάκτησης ενός σημαντικού όγκου αποδεικτικών στοιχείων, ο αγώνας για προσωρινή αναστολή της προγραμματισμένης κατάσχεσης, η στήριξη του Χρηματοπιστωτικού Διαμεσολαβητή, τα εφάπαξ κυβερνητικά προγράμματα ή, ακόμη, και τα πολιτικά αφηγήματα, σύμφωνα με τα οποία δεν πρόκειται να υπάρξει καμία πώληση πρώτης κατοικίας στην Κύπρο, έχουν όλα τη δυνατότητα να μετατρέψουν αυτό το ενδιάμεσο σε μια «επεισοδιακή συνθήκη». Πρόκειται για μια επεισοδιακή συνθήκη χωρίς οριοθετημένο χώρο, ένα πεδίο που τοποθετείται στο χώρο όπου αναπτύσσεται ο αγώνας συγχρονισμού ανάμεσα σε ατομικές, κρατικές και ευρωπαϊκές κλίμακες.

Η πρακτική αδυναμία των διαθέσιμων μηχανισμών να διαχωρίσουν τον χρόνο σε προβλεπόμενες και κατανοητές νομικές περιόδους, επιτρέπει σε κάθε είδους παράπλευρες δραστηριότητες να συνδεθούν άμεσα με τους τρόπους κατά τους οποίους οι άνθρωποι δημιουργούν ή αρνούνται να δημιουργήσουν τις στρατηγικές τους. Το ενδιάμεσο λοιπόν συνιστά ουσιαστικό μέρος μιας διαδικασίας οικονομοποίησης, όπου το άτομο καλείται να πορευτεί μέσα σ' ένα λαβύρινθο διατάξεων, οικονομικών πραγματικοτήτων, της δύναμης διαφόρων κοινωνικών κινημάτων, το βάρος πολιτικών υποσχέσεων και διαφορετικών εκτιμήσεων του επιπέδου της απειλής. Η ίδια η διαδικασία της πληροφόρησης απαιτεί χρόνο καθώς αντικατοπτρίζει τη δυναμική μεταμόρφωση ευάλωτων και ανίσχυρων ατόμων σε υποκείμενα που αναλαμβάνουν την ευθύνη της θωράκισης της παρουσίας τους, ενασχολούμενα με την ανάλυση κινδύνων και την αυτοαξιολόγηση, μέσω μιας πληθώρας πολύπλοκων κριτηρίων επιλεξιμότητας για τα διαρκώς μεταβαλλόμενα και περιστασιακά *δίκτυα ασφάλειας* της πρώτης κατοικίας, δηλαδή του σπιτιού τους το οποίο συνδέεται με ένα ΜΕΔ.

Η μετακίνησή τους στο ενδιάμεσο είναι μια πράξη σύνθεσης διαφόρων ειδών που συνάμα ρίχνει φως στη «σκαλωσιά» της ίδιας της προστασίας. Η κίνησή τους είναι μια επαγόμενη εξέγερση στον αντίποδα της κοινοτυπής κοινωνιακής φαντασίας. Συγκεκριμένα, της φαντασίας

της διατήρησης κάποιας μορφής γεωμετρίας μέσα στον χρόνο. Λειτουργεί με τον χρόνο κι όχι ενάντια σε αυτόν. «Το καλό όταν δουλεύεις μαζί με το χρόνο και όχι εναντίον του είναι ό,τι τίποτα δεν χάνεται. Ακόμα και τα βάσανα μετράνε». Για να έχουν αξία, οι ενέργειές του χρεωμένου ιδιοκτήτη χρειάζεται να οδηγήσουν στην απεμπλοκή από την χρονική αλληλεξάρτηση του ατόμου με την

κρατική και τη διεθνή σφαίρα. Για να έχει αξία ο χρόνος του χρεωμένου ιδιοκτήτη κατοικίας, η «σκαλωσιά» του σφείλει να εδραιώνει τον χώρο για την προστασία της πρώτης κατοικίας. Χρειάζεται μια διακοπή στην αλυσίδα του χρόνου ανάμεσα σε εργάτες, υπευθύνους υλοποίησης και φύλακες. Διαφορετικά, μόλις αυτή αφαιρεθεί, θα αφήσει πίσω της μόνο τρύπες σε συμπαγή τείχη, ανοίγοντας, στην κα-

λύτερη περίπτωση, σήραγγες που θα διαπεραστούν από υγιείς χρηματοοικονομικές ακτίδες.

Μάγια Αθάνατου

¹ Holly High, "Re-reading the Potlatch in a Time of Crisis: Debt and the Distinctions that matter 1," *Social Anthropology* 20, αρ. 4 (2012), 363–379, σελ. 363.

² Miranda Joseph, *Debt to Society: Accounting for Life Under Capitalism* (University of Minnesota Press, 2014).

³ Paul Langley, "The Performance of Liquidity in the Subprime Mortgage Crisis," *New Political Economy* 15, αρ. 1 (2010), σελ. 71–89. Maurizio Lazzarato, *The Making of the Indebted Man: An Essay on the Neoliberal Condition* (Λος Άντζελες: MIT Press, 2012) or M. Mauss, "The Gift: Forms and Functions of Exchange in Archaic Societies. Societies," (1966).

⁴ Lazzarato 2012 (βλ. σημείωση 3). Maurizio Lazzarato, *Signs and Machines: Capitalism and the Production of Subjectivity*, μτφ. Joshua David Jordan Semiotext (Λος Άντζελες: MIT Press, 2014).

⁵ Vladimir Vladimirovich Nabokov, *Ada, or Ardor, a family chronicle* (Νέα Υόρκη: McGraw-Hill, 1969), σελ. 572.

⁶ «Η πραγματική φιλοδοξία ελέγχου του μέλλοντος ποικίλλει αναλόγως της πραγματικής δύναμης που έχει κανείς να πράξει κάτι τέτοιο· αυτό σημαίνει πρώτα απ' όλα την κατανόηση του παρόντος». Pierre Bourdieu (πρωτότυπη μετάφραση), δημοσιεύεται στα αγγλικά στο Roger Zetter, "Labelling Refugees: Forming and Transforming a Bureaucratic Identity", 39–62, p. 60.

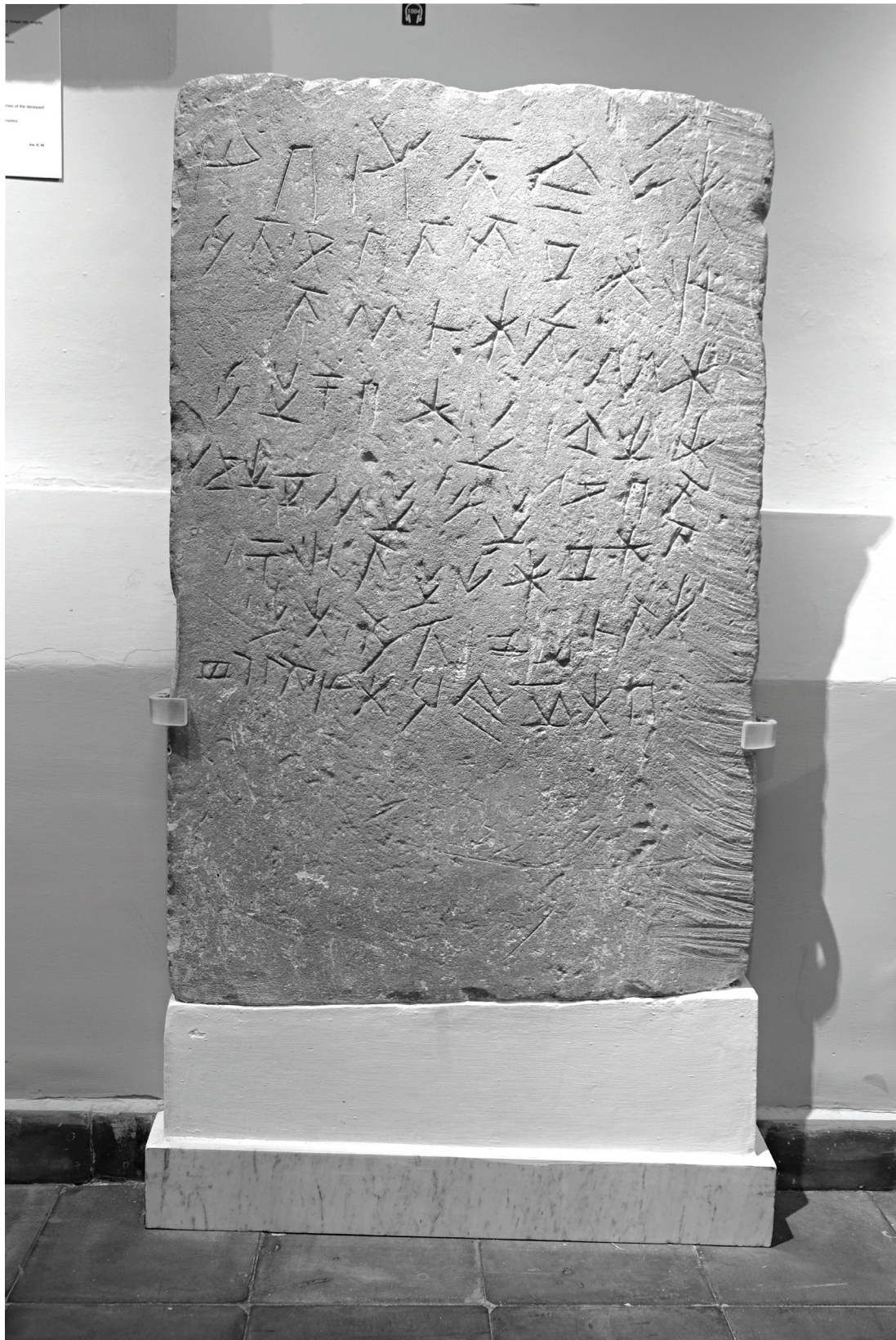
⁷ Ο Αβέρωφ Νεοφύτου, πρόεδρος του φιλελεύθερου συντηρητικού δεξιού κόμματος ΔΗΣΥ, δήλωσε τον Ιανουάριο του 2016: «Δεν πρόκειται να υπάρξει πώληση πρώτης κατοικίας στην Κύπρο. Τελεία και παύλα, και ας μην δημιουργούμε αυτή την ανασφάλεια».

⁸ Lisa Adkins, "Out of Work Or Out of Time? Rethinking Labor After the Financial Crisis," *South Atlantic Quarterly* 111, no. 4 (2012), σελ. 621–641.

⁹ Βλ. Koray Çalışkan και Michel Callon, "Economization, Part 1: Shifting Attention from the Economy Towards Processes of Economization," *Economy and Society* 38, αρ. 3 (2009), σελ. 369–398.

¹⁰ Pottage και Mundy, *Law, Anthropology, and the Constitution of the Social: Making Persons and Things* (Cambridge University Press, 2009), σελ. 2, 50.

¹¹ Ursula K. Le Guin, *Ο Αναρχικός Των Δύο Κόσμων*, μτφ. Χρήστος Γεωργίου (Parsec, 1992).

Inscribed stele with the legal decision versus Aristomachus

Pyla, 350-300 B.C.

Limestone Cypro-syllabic inscription

This is one of the longest surviving inscriptions in the Cypro-syllabic script. It refers to a legal settlement related to the use of a field and a house by Aristomachus. It seems that he had not paid for the house and, according to a decision by the authorities, he was to pay off his debt "in accordance with the law".

Cyprus Museum, Nicosia

Pitcher with minted bronze coins for burial chamber Ptolemaic period

Cyprus Museum, Nicosia

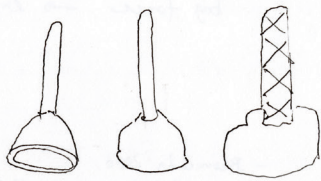

Reconstruction of a Cypro-geometric tomb (1050-950 BC)

Cyprus Museum, Nicosia

Schlaff
staf

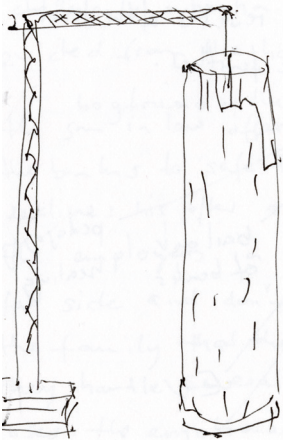
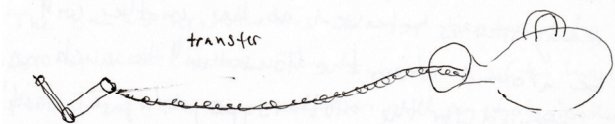
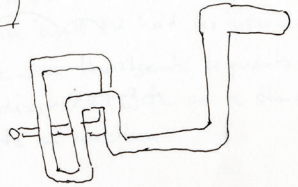
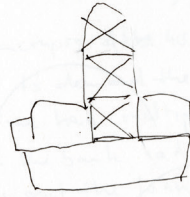
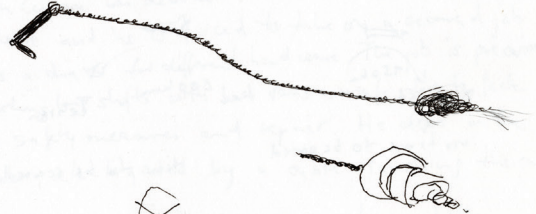
extraction
Congestion
surfacing

I AM A HOUSE
I AM A HOUSE OWNER
I AM A LOAN
I WORK IN A BANK
I WORK AT THE POULCE
I AM A BOARD MEMBER OF THE BANK
I AM THE EUROPEAN UNION
I AM A SHARE / BAND
I AM A SHAREHOLDER
I AM DEBT
I AM HISTORY

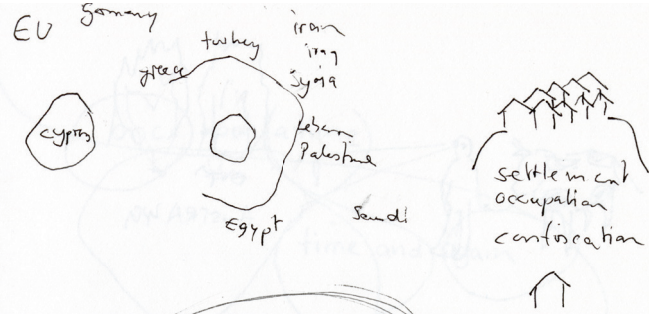
House of clay

pulling the ground (under one's feet)

towers of clay

The pidgeon house
(nicosia)

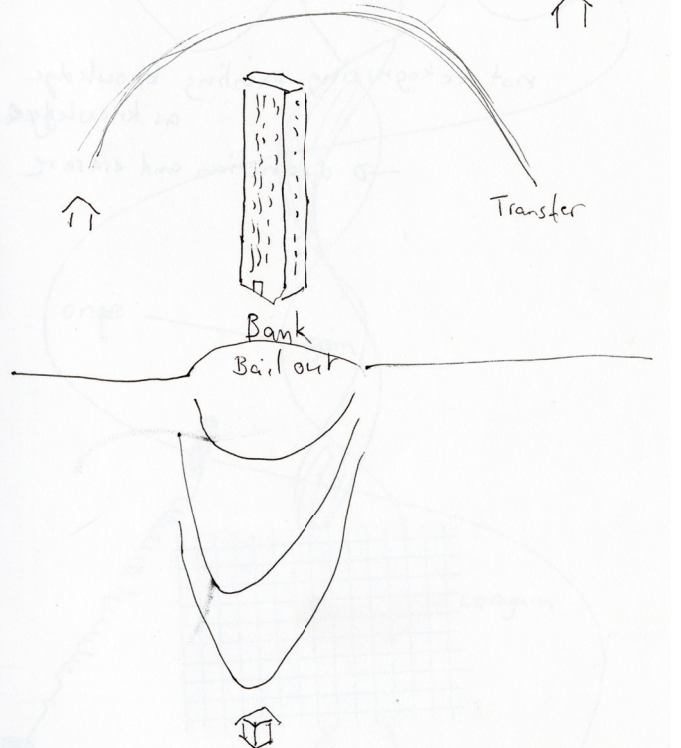

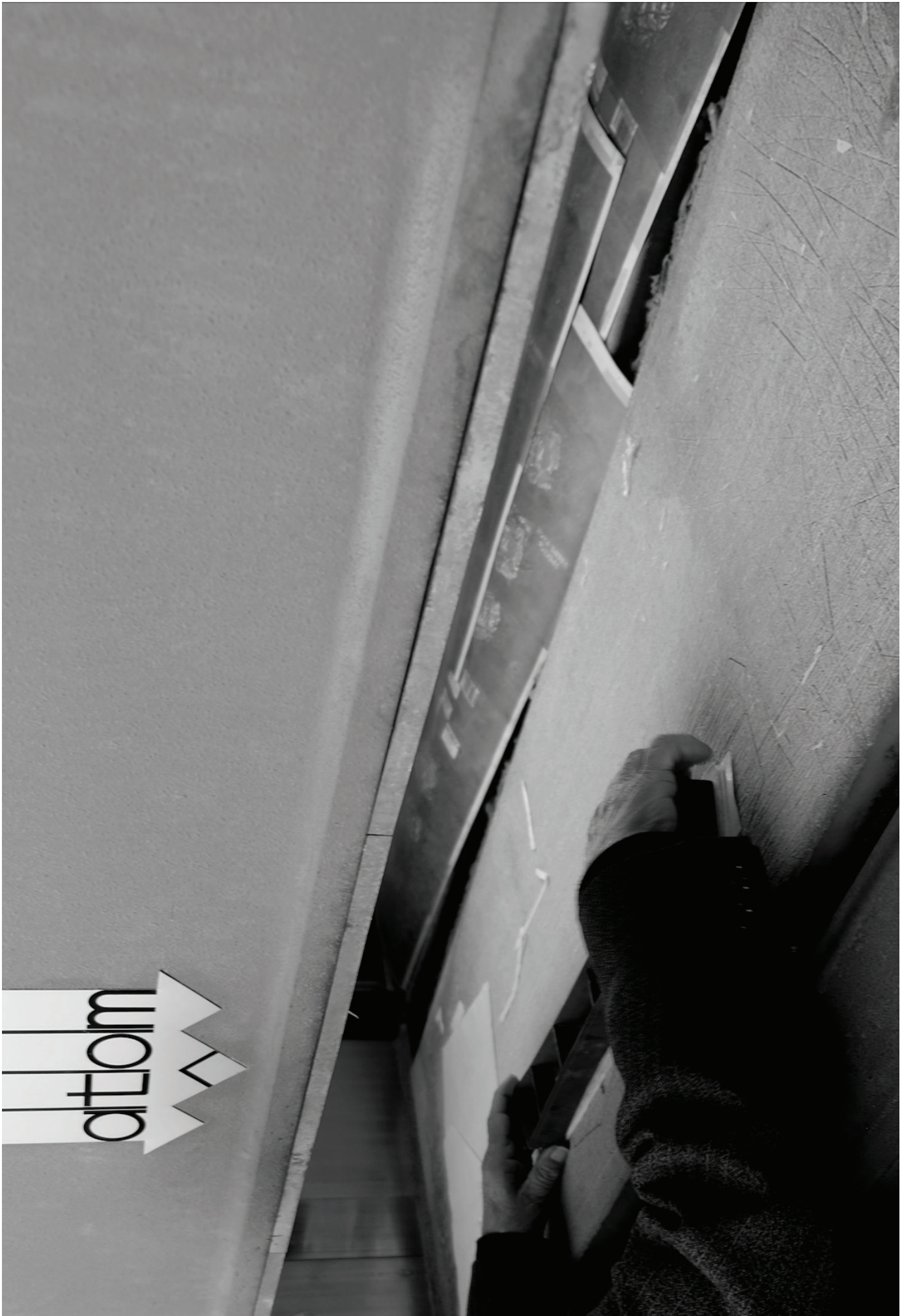
↑↑
house

↑↑
settlement
occupation
confiscation

↑↑

Transfer

2019
 - Πρώτη Σύμβαση
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €

2018
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €

2017
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €

2014
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €

2010
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €

2003
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €

2001
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €

2005
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €

2004
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €

1996
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €
 - Έκταση 200.000 €

ΣΥΝΑΦΕΙΣ
 Α 33
 Ε 28
 Ε 21

ΣΥΝΑΦΕΙΣ
 Α 33
 Ε 28
 Ε 21

ΣΥΝΑΦΕΙΣ
 Α 33
 Ε 28
 Ε 21

ΣΥΝΑΦΕΙΣ
 Α 33
 Ε 28
 Ε 21

ΣΥΝΑΦΕΙΣ
 Α 33
 Ε 28
 Ε 21

ΣΥΝΑΦΕΙΣ
 Α 33
 Ε 28
 Ε 21

ΣΥΝΑΦΕΙΣ
 Α 33
 Ε 28
 Ε 21

ΣΥΝΑΦΕΙΣ
 Α 33
 Ε 28
 Ε 21

ΣΥΝΑΦΕΙΣ
 Α 33
 Ε 28
 Ε 21

ΣΥΝΑΦΕΙΣ
 Α 33
 Ε 28
 Ε 21

Stelios Kallinikou,
Mouflon, 2019,
archival pigment
print. ©The Broken
Pitcher. Photo:
Panayotis Mina.

Nayia Sawwa, The
Invisible Hand,
2021, rubber,
wool. ©The Broken
Pitcher. Photo:
Panayotis Mina.

Peter Eramian,
Round Table,
2021, Concrete
mix with polysty-
rene foam based
insulating mortar,
earth, glazed ce-
ramic throat loz-
enges, hot rolled
steel and galva-
nized iron sheet ta-
ble top, galvanized
iron pipe, found
cast iron base.
Made with Rumen
Tropchev ©The
Broken Pitcher.
Photo: Panayotis
Mina.

Peter Eramian,
Round Table,
2021, Concrete
mix with polysty-
rene foam based
insulating mortar,
earth, glazed ce-
ramic throat loz-
enges, hot rolled
steel and galva-
nized iron sheet ta-
ble top, galvanized
iron pipe, found
cast iron base.
Made with Rumen
Tropchev. ©The
Broken Pitcher.
Photo: Panayotis
Mina.

Faysal Mroueh,
The Estia Scheme,
2021, Paper
folder with A4
photocopies. ©The
Broken Pitcher.
Photo: Panayotis
Mina.

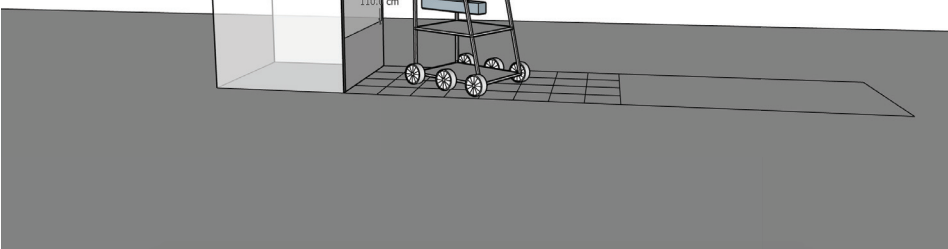
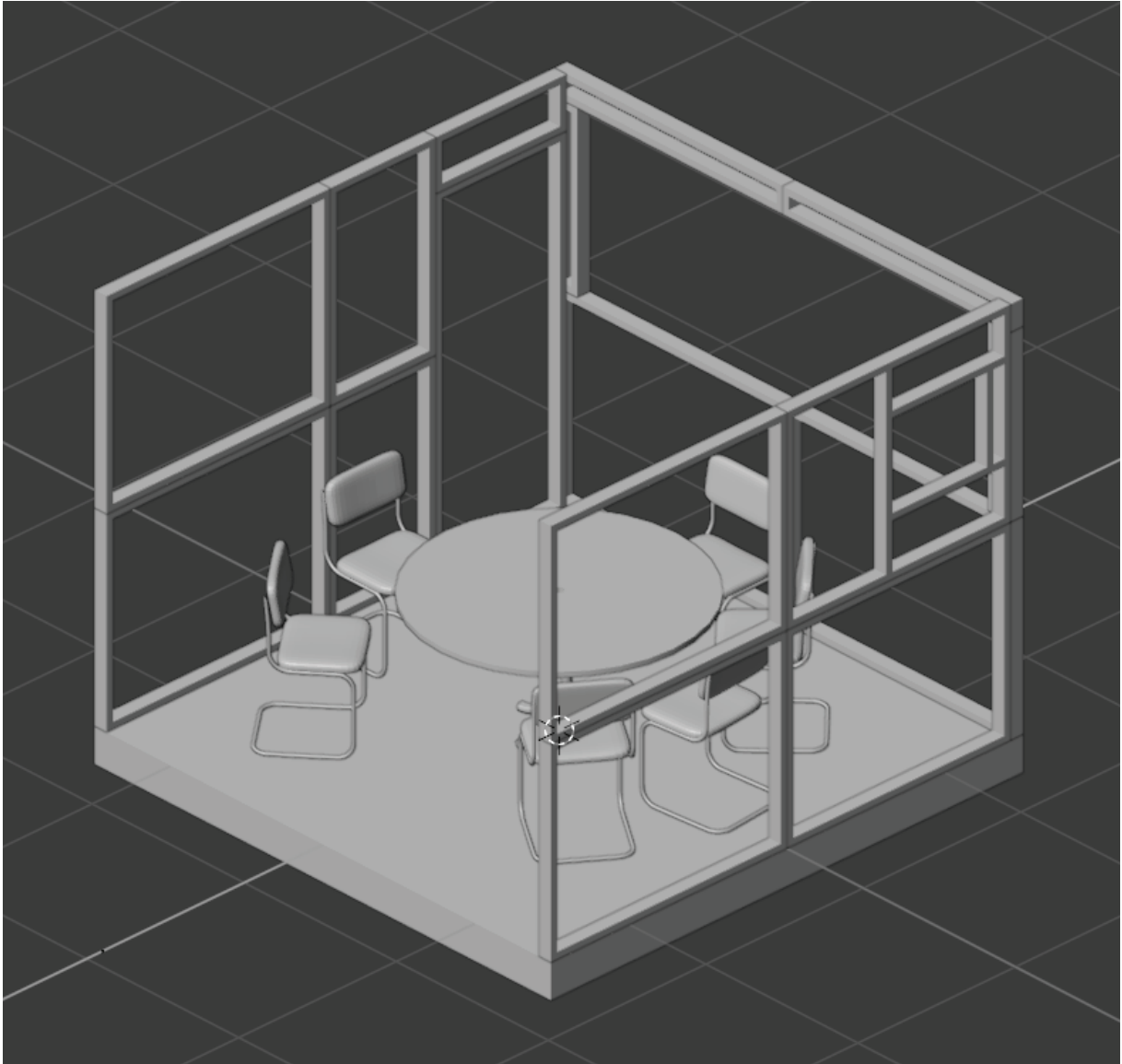

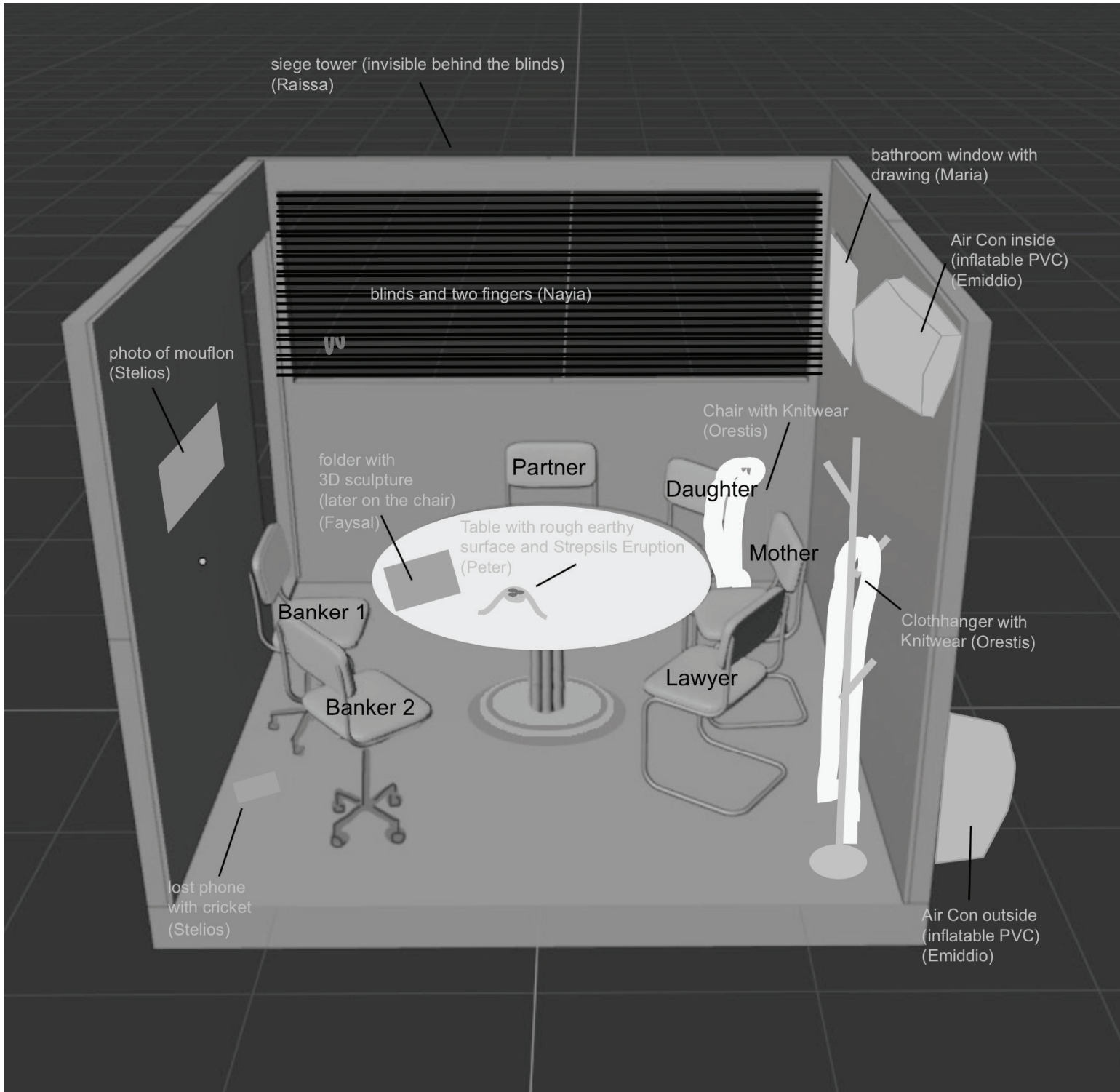
Traditional Pitcher
made by Kornos
Coop Pottery.
©The Broken
Pitcher. Photo:
Panayotis Mina.

DSC04687
[cropped]: Raisa Angeli, Trümmerkind, 2021, wood, iron, hinges, padlocks, wheels, bows. ©The Broken Pitcher. Photo: Panayotis Mina.

Raissa Angeli, Trümmerkind, 2021, wood, iron, hinges, padlocks, wheels, bows, 220 x 150 x 150 cm

Stelios Kallinikou, Mouflon, 2019, archival pigment print, framed, 51x75 cm

Stelios Kallinikou, Ziziros, 2021, video, duration:23:20 min, smartphone, charger

Orestis Lazouras, Meeting Room Chair, 2021, Metafora chair, Oresteaser knit sample
40 x 40 x 100 cm

Orestis Lazouras, Meeting Room Hanger, 2021, Metal tubes, Oresteaser knit sample, 190 x 45 x 45 cm

Faysal Mroueh, The Estia Scheme, 2021, Paper folder with A4 photocopies

Nayia Savva, The Invisible Hand, 2021, rubber, wool, metallic blinds, 140 x 280 cm

Maria Toumazou, No title, Chairs from Metafora marketplace, 2021, Dimensions variable

Maria Toumazou, Residency drawing series on window, 2017, Found aluminium window, digital print on paper.
38 x 54 x 5cm

Peter Eramian, Round Table, 2021, Concrete mix with polystyrene foam based insulating mortar, earth, glazed ceramic throat lozenges, hot rolled steel and galvanized iron sheet table top, galvanized iron pipe, found cast iron base. Made with Rumen Tropchev, 150 cm ø x 86 cm

Emiddio Vasquez, S.R.S. (Sick Room Syndrome), 2021, Tamper proof money and evidence bags, air pump, plastic hose, subwoofer, mono sound loop. Outside AC unit: 83cm x 73 x 30cm, (when inflated ~ +10cm each side) / Interior AC unit: 80cm x 30cm x 28cm (when inflated ~ +5cm each side)

Pitcher made by Sosana Andeou at Kornos Coop Pottery

Sound Intervention by Panagiotis Mina
based on 'scrutinizing' melody by 'SPOKO', 2008

THE BROKEN PITCHER**5 - 27 MAY 2022**Opening at Thkio Ppalies, Nicosia
Friday, 6 May, 18:30Live performance by Panagiotis
Mina at 20:00**Exhibition hours:**Wednesday - Friday
17:00 - 20:00

—

Schedule of public screeningsThursday, 5 May 2022, 20:00
Kaimakli square, NicosiaSaturday, 14 May 2022, 20:00
Parking behind Rialto, LimassolSunday, 15 May 2022, 18:30
Androlykou, Paphos
Thursday, 19 May 2022, 18:30
Mağusa Kale Pasaji, FamagustaFriday, 20 May 2022, 20:00
Pavlos Liasides park, LarnakaFriday, 27 May 2022, 20:00
Thkio Ppalies, NicosiaFilm screenings at Thkio Ppalies
every Wednesday at 20:00Language of the film:
Reenactment in Cypriot Greek
with responses in Arabic, Cypriot
Greek, German, Spanish & English

Subtitled in Greek & English

Exhibition eventsWalk-in tours
Friday, 11 May, 6pm
Wednesday, 18 May, 6pmTalk: Behind the scenes
Thursday, 12 May, 6pmCeramics workshop
& screening
Sunday, 15 May, 3pm
Workshop participation:
25 eur, with supper included
Reserv. at info@thkioppalies.org**Upcoming presentations 2022**Opening dates
Beirut Art Centre: 22 June
GfZK Leipzig: 14 October**THE BROKEN PITCHER****5 - 27 ΜΑΪΟΥ 2022**Εγκαίνια στις Θκίο Ππαλιές,
Λευκωσία
Παρασκευή, 6 Μαΐου, 18:30**Ωράριο Έκθεσης:**Τετάρτη - Παρασκευή
17:00 - 20:00

—

Πρόγραμμα προβολώνΠέμπτη, 5 Μαΐου 2022, 20:00
Πλατεία Καϊμακλίου, ΛευκωσίαΣάββατο, 14 Μαΐου 2022, 20:00
Πάρκινγκ πίσω από Ριάλτο, ΛεμεσόςΚυριακή, 15 Μαΐου 2022, 18:30
Ανδρολύκου, ΠάφοςΠέμπτη, 19 Μαΐου 2022, 18:30
Mağusa Kale Pasaji, ΑμμόχωστοςΠαρασκευή, 20 Μαΐου 2022,
20:00
Πάρκο Παύλου Λιασίδη, ΛάρνακαΠαρασκευή, 27 Μαΐου 2022,
20:00
Θκίο Ππαλιές, ΛευκωσίαΓλώσσα ταινίας:
Σκηνή Ερμηνίας στα Κυπριακά
με ανταποκρίσεις στα Αραβικά,
Κυπριακά, Γερμανικά, Ισπανικά &
Αγγλικά

Υπότιτλοι στα Ελληνικά & Αγγλικά

Εκδηλώσεις έκθεσηςΞεναγήσεις
Παρασκευή 11 Μαΐου, 18:00
Τετάρτη 18 Μαΐου, 18:00Συζήτηση: Behind the scenes
Πέμπτη 12 Μαΐου, 18:00Εργαστήρι κεραμικής
& Προβολή ταινίας
Κυριακή 15 Μαΐου, 15:00
Συμμετοχή: 25 ευρώ με φαγητό
Κρατήσεις στο info@thkioppalies.
org**Προσεχείς παρουσιάσεις 2022**Εγκαίνια
Beirut Art Centre: 22 Ιουνίου
GfZK Leipzig: 14 Οκτωβρίου

THE BROKEN PITCHER**A project by**

Natascha Sadr Haghghian
Marina Christodoulidou
Peter Eramian

Artists

Raissa Angeli
Peter Eramian
Stelios Kallinikou
Orestis Lazouras
Panagiotis Mina
Faysal Mroueh
Nayia Savva
Maria Toumazou
Emiddio Vasquez

Actors

Anna	Sophia Kalli
Eleni	Myrto Kouyiali
Yiorgos	Kostas Silvestros
Filios	Marios Constantinou
Stalo	Anna Yiagiozi
Christina	Polyxenie Savva
Fivos	Fivos Papacostas

Directors

Natascha Sadr Haghghian
Marina Christodoulidou

Production

Peter Eramian

Director of photography

Orestis Lambrou

Assistant director

Keti Papadema

Original music

Composition and Production
Panagiotis Mina
at Pyrgatory Studios

Drums on

'The Broken Pitcherz Jam'
Stelios Antoniou

Reenactment director

Athina Kassiou

Reenactment script

Natascha Sadr Haghghian
Keti Papadema
Marina Christodoulidou

Director of somatics

Dimitris Chimonas

Set design

Rumen Tropchev
Peter Eramian
Natascha Sadr Haghghian
Marina Christodoulidou
Faysal Mroueh
Rhea Kyriacou

Production manager

Demetris Taliotis

Sound recordist

Christos Kyriacoullis

Boom man

Andreas Constantinou

Gaffer

Manos Hadjikonstantinou

Assistant camera

Nenad Todorovic
Andreas Charalambous

Electrician

George CJ Spyris

Stylist

Shona Muir

Make-up artist

Sally Zein

Respondents

Christos Poutziouris
Ruth Keshishian
Andreas Vyras
Mertkan Hamit
Lucile Desamory
Nicholas Bußmann
Dr Margarita Tsomou
Mourad Ayyach
Alice Creischer
Maya Athanatou
Andreas Kirilappos
Andrej Holm
Justin Lieberman
Nizar Ghanem
Heike Geißler
Dina Abou Zour
Michalakis Ioannou
Michalis Sarris
Sanabel Abdelrahman
Plataforma de Afectados por la
Hipoteca
Delia Ccerare Paniora
Santi Mas de Xaxàs Faus

Camera operators**(Respondents)**

Keti Papadema
Andres Villareal
Alexandra Ivanciu
Elda Ortiz
Mark Khalife
Anja Bentzien

Camera operator**(Flashbacks)**

Panagiotis Mina

Editors

Natascha Sadr Haghghian
Marina Christodoulidou

Assistant editor

Erfan Aboutalebi

Sound editors

Natascha Sadr Haghghian
Erfan Aboutalebi
Panagiotis Mina

Mastering

Panagiotis Mina

Visual identity

Studio Nicos Stephou

Colour grading

Sebastian Bodirsky

Project manager

Ioulita Toumazi

Research assistant

Andres Villareal

Production coordinator

Tuan Do Duc

Subtitles

Keti Papadema
Ernest Ah
Erfan Aboutalebi

Translation

Andry Panayiotou
Yaren Fadiloglulari
Ernest Ah
Mouna Abo Assal
Nicolas Koukoullis

Thank you

Christodoulos Kyrlappos for the
constant support to the project

Anastasia Georgiou
Franciska Zólyom
Pavlos Vryonides
Nicholas Shaxson
Ute Waldhausen
Ana Teixeira Pinto
Sarah Keenan
Nina Scholz
Haytham El-Wardany
Jumana Manna
Haig Aivazian
Rana Nasser Eddin
Lori Kharpoutlian
Sebastian Bodirsky
Stephanie Weber
Zahra Moein
virgil b/g taylor
Ashkan Sepahvand
Wendelin Van Oldenborgh
Marcel Dickhage
Cathleen Schuster
Christoph Keller
Başak Ertür
Argentoula Ioannou
Andria Avgousti
Monica Basbous
Elie Mouhanna
Nadim Choufi
Mahan Moalemi

Athos Demetriou
 Angelica Lena
 Georgia Dötzer
 Vassos Demetriou
 Polymnia Tsinti
 Helia Zakeri
 Eralp Kortach
 Bad Muskau

Pitcher made by Sosana Andreou
 at Kornos Coop Pottery

Exhibition:

Photographs:
 Natascha Sadr Haghghian
 Installation:
 Rumen Tropchev
 Photographs printing:
 gOdigital, Berlin

Handout:

Photographs:
 Natascha Sadr Haghghian
 Panagiotis Mina
 Drawings:
 Natascha Sadr Haghghian
 Timeline: Actors
 Text:
 Peter Eramian
 Contributing text:
 Maya Athanatotou
 Copyedit & translation
 [English-Greek]:
 Andry Panayiotou
 Visual identity:
 Studio Nicos Stephou
 Folders: Architektoniko, Larnaka
 Printing: Thkio Ppalies, Nicosia

„The Broken Pitcher“ is a collaborative project between Thkio Ppalies and the Museum of Contemporary Art Leipzig, funded by the German Federal Cultural Foundation.

gfzk Galerie für
 Zeitgenössische
 Kunst Leipzig
 Museum of
 Contemporary
 Art Leipzig

**KULTURSTIFTUNG
 DES
 BUNDES**

The production was kindly supported by Beirut Art Center, Haus der Kulturen der Welt, Lenbachhaus München, Cyprus Ministry of Education, Culture, Sports & Youth and Institut für Auslandsbeziehungen.

b. BEIRUT ART CENTER
 مركز بيروت للفن

HKW
 Haus der Kulturen der Welt

LENBACHHAUS

Thkio Ppalies is a project space based in Nicosia, Cyprus, founded by Stelios Kallinikou & Peter Eramian. The space is committed to the facilitation and production of creative and intellectual endeavours across a wide range of disciplines and practices. Educational projects are encouraged with the intent of nurturing and developing a dynamic environment that promotes cross-pollination between creative and local communities. As a creative hub, Thkio Ppalies aspires to build and evolve active networks between artists, art spaces and organisations, both within Cyprus and internationally, to offer a platform where experimentation, critique and collaboration can be realised.

THE BROKEN PITCHER

Natascha Sadr Haghghian
Μαρίνα Χριστοδουλίδου
Peter Eramian

Καλλιτέχνες

Ραϊσσα Αγγελή
Peter Eramian
Στέλιος Καλλινίκου
Ορέστης Λαζούρας
Παναγιώτης Μηνά
Faysal Mroueh
Νάγια Σάββα
Μαρία Τουμάζου
Emiddio Vasquez

Μουσική

Σύνθεση & Παραγωγή
Παναγιώτης Μηνά
στο Pyrgatory Studios

Ντραμς

'The Broken Pitcherz Jam'
Στέλιος Αντωνίου

Σκηνοθεσία

Natascha Sadr Haghghian
Μαρίνα Χριστοδουλίδου

Παραγωγή

Peter Eramian

Διευθυντής φωτογραφίας

Ορέστης Λάμπρου

Ηθοποιοί

Άννα	Σοφία Καλλή
Ελένη	Μυρτώ Κουγιάλη
Γιώργος	Κώστας Σιλβέστρος
Φίλιος	Μάριος Κωνσταντίνου
Στάλω	Άννα Γιαγκιώζη
Χριστίνα	Πολυξένη Σάββα
Φοίβος	Φοίβος Παπακώστας

Βοηθός σκηνοθέτη

Καίτη Παπαδήμα

Σκηνοθεσία ερμηνείας

Αθηνά Κάσιου

Σεναριογραφία

Natascha Sadr Haghghian
Καίτη Παπαδήμα
Μαρίνα Χριστοδουλίδου

Σκηνοθεσία κίνησης

Δημήτρης Χειμώνας

Σχεδιασμός πλατό

Rumen Tropchev
Peter Eramian
Natascha Sadr Haghghian
Μαρίνα Χριστοδουλίδου
Faysal Mroueh
Ρέα Κυριάκου

Διευθυντής παραγωγής

Δημήτρης Ταλιώτης

Ηχολήπτης

Χρήστος Κυριακούλης

Μπούμαν

Ανδρέας Κωνσταντίνου

Τεχνικός φωτισμού

Μάνος Χατζηκωνσταντίνου

Βοηθοί κάμερας

Nenad Todorovic
Ανδρέας Χαραλάμπους

Ηλεκτρολόγος

Γιώργος Σπυρής

Στυλίστρια

Shona Muir

Μακιγιέρ

Sally Zein

Ανταποκριτές

Χρίστος Πουτζιούρης
Ruth Keshishian
Ανδρέας Βύρας
Mertkan Hamit
Lucile Desamory
Nicholas Bußmann
Dr Μαργαρίτα Τσόμου
Mourad Ayyach
Alice Creischer
Μάγια Αθάνατου
Ανδρέας Κιρλάππος
Andrej Holm
Justin Lieberman
Nizar Ghanem
Heike Geißler
Dina Abou Zour
Μιχαλάκης Ιωάννου
Μιχάλης Σαρρής
Sanabel Abdelrahman
Plataforma de Afectados
por la Hipoteca
Delia Ccerare Paniora
Santi Mas de Xaxàs Faus

Κινηματογράφηση**(Ανταποκριτών)**

Καίτη Παπαδήμα
Andres Villareal
Alexandra Ivanciu
Elda Ortiz
Mark Khalife
Anja Bentzien

Κινηματογράφηση**(Φλας Μπακ)**

Παναγιώτης Μηνά

Μοντάζ

Natascha Sadr Haghghian
Μαρίνα Χριστοδουλίδου

Βοηθός μοντάζ

Erfan Aboutalebi

Μοντάζ ήχου

Natascha Sadr Haghghian
Erfan Aboulatebi

Τελική ηχητική επεξεργασία

Παναγιώτης Μηνά

Χρωματική διόρθωση

Sebastian Bodirsky

Καλλιτεχνική ταυτότητα

Νίκος Στέφου

Διαχείριση πρότζεκτ

Ιουλίτα Τουμαζή

Βοηθός έρευνας

Andres Villareal

Συντονιστής παραγωγής

Tuan Do Duc

Υπότιτλοι

Καίτη Παπαδήμα
Ernest Ah
Erfan Aboulatebi

Μεταφράσεις

Άντρη Παναγιώτου
Yaren Fadiloglulari
Ernest Ah
Mouna Abo Assal
Νικόλας Κουκουλλής

Ευχαριστίες στους

Χριστόδουλο Κύρλαππο για τη
συνεχή υποστήριξη στο πρότζεκτ

Αναστασία Γεωργίου

Franciska Zólyom

Παύλο Βρυωνίδη

Nicholas Shaxson

Ute Waldhausen

Ana Teixeira Pinto

Sarah Keenan

Nina Scholz

Haytham El-Wardany

Jumana Manna

Haig Aivazian

Rana Nasser Eddin

Lori Kharpoutlian

Sebastian Bodirsky

Stephanie Weber

Zahra Moein

virgil b/g taylor

Ashkan Sepahvand

Wendelin Van Oldenborgh

Marcel Dickhage

Cathleen Schuster

Christoph Keller

Başak Ertür

Αργεντούλα Ιωάννου

Άντρια Αυγουστή
 Monica Basbous
 Elie Mouhanna
 Nadim Choufi
 Mahan Moalemi
 Άθω Δημητρίου
 Αγγέλικα Λένα
 Γεωργία Dötzer
 Πολύμνια Τσίντη
 Helia Zakeri
 Βάσος Δημητρίου
 Eralp Kortach
 Bad Muskau

Το πιθάρι έφτιαξε η Σωσάνα
 Ανδρέου από τη Συνεργατική
 Εταιρεία Αγγειοπλαστών Κόρνου

Έκθεση:

Φωτογραφίες:
 Natascha Sadr Haghighian
 Εγκατάσταση:
 Rumen Tropchev
 Εκτύπωση Φωτογραφιών:
 gOdigital, Berlin

Οδηγός:

Φωτογραφίες:
 Natascha Sadr Haghighian
 Παναγιώτης Μηνά
 Σχέδια:
 Natascha Sadr Haghighian
 Χρονοδιάγραμμα: Ηθοποιοί
 Κείμενο:
 Peter Eramian
 Συμβολή Κειμένου:
 Μάγια Αθάνατου
 Διόρθωση & Μετάφραση
 (Αγγλικά-Ελληνικά):
 Άντρη Παναγιώτου
 Καλλιτεχνική Ταυτότητα:
 Studio Nicos Stephou
 Φάκελοι: Architektoniko, Λάρνακα
 Εκτύπωση: Thkio Ppalies, Λευκωσία

Το The Broken Pitcher είναι ένα
 ομαδικό πρότζεκτ των Θκιο Ππαλιές
 και του Μουσείου Σύγχρονης
 Τέχνης στη Λειψία (GfZK), και
 χρηματοδοτείται από το Γερμανικό
 Ομοσπονδιακό Πολιτιστικό Ίδρυμα.

Υποστηρικτές παραγωγής

Beirut Art Center
 Haus der Kulturen der Welt
 Lenbachhaus München
 Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού,
 Αθλητισμού & Νεολαίας Κύπρου
 Institut für Auslandsbeziehungen

Οι Θκιο Ππαλιές είναι ένας
 καλλιτεχνικός χώρος με έδρα
 τη Λευκωσία, που ιδρύθηκε από
 τους Στέλιο Καλλνίκου & Pe-
 ter Eramian. Ο χώρος είναι
 αφοσιωμένος στη διευκόλυνση
 και παραγωγή δημιουργικών
 προσπαθειών και πρότζεκτ σε ένα
 ευρύ φάσμα κλάδων και πρακτικών.
 Τα εκπαιδευτικά του πρότζεκτ
 έχουν σκοπό την καλλιέργεια και
 την ανάπτυξη ενός δυναμικού
 περιβάλλοντος που προωθεί
 υποδομές όπου πολιτιστικές και
 τοπικές κοινότητες συναντώνται.
 Οι Θκιο Ππαλιές φιλοδοξούν να
 δημιουργήσουν και να εξελιξούν
 ενεργά δίκτυα μεταξύ καλλιτεχνών,
 χώρων τέχνης και οργανισμών, τόσο
 στην Κύπρο όσο και διεθνώς, για να
 προσφέρουν μια πλατφόρμα όπου
 μπορούν να πραγματοποιηθούν
 και να λάβουν χώρα πειραματισμοί,
 κριτική σκέψη και συνεργασία.